

בבא קמא נב

שאלה: איבעיא להו: כסהו כסוי שיכול לעמוד לפני שוורים ואין יכול לעמוד בפני גמלים, ואתו גמלים וארעוה, ואתו שוורים ונפלי ביה, מאי?

אי דשכיחי גמלים	ואי דלא שכיחי גמלים	דאתו לפרקים
פושע הוא!	אנוס הוא!	מי אמרינן כיון דאתיין לפרקים - פושע הוא, דאיבעי ליה אסוקי אדעתיה, או דלמא כיון דהשתא מיהת ליכא - אנוס הוא?

ניסיון לענות: ת"ש: **כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - פטור**; ה"ד?

כראוי לשוורים וכראוי לגמלים	כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים דשכיחי גמלים	כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים דלא שכיחי גמלים	אלא דאתיין לפרקים, ואתו גמלים וארעוה ואתו שוורים ונפלו ביה
היכי נפול?	אמאי פטור? פושע הוא!	פשיטא, אנוס הוא!	וקתני פטור, אלמא כיון דהשתא ליכא - אנוס הוא

דחייה: אמרי: לא, לעולם כראוי לשוורים וכראוי לגמלים, ודקא קשיא לך: היכי נפול? א"ר יצחק בר בר חנה: שהתליע מתוכו.

עוד ניסיון לענות: ת"ש: **לא כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב**; היכי דמי?

לא כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים	כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים דשכיחי גמלים	כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים דלא שכיחי גמלים	אלא דאתיין לפרקים, ואתו גמלים וארעוה ואתו שוורים ונפלו ביה
פשיטא - צריכא למימר דחייב?	פושע הוא! (פשיטא)	אנוס הוא!	וקתני חייב, אלמא כיון דאתיין לפרקים - פושע הוא דאיבעי ליה אסוקי אדעתיה.

דחייה: לעולם כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים, ושכיחי גמלים, ודקא קשיא לך: פושע הוא! אידי דנסיב רישא כסהו כראוי, נסיב סיפא נמי לא כסהו כראוי.

גירסה אחרת לשאלה: הא נמי ודאי לא איבעיא לך, דכיון דאתיין לפרקים - פושע הוא, דאיבעי ליה אסוקי אדעתיה, כי איבעי לך - הכי הוא דאיבעיא לך: כסהו כסוי שיכול לעמוד בפני שוורים ואינו יכול לעמוד בפני גמלים, ושכיחי גמלים, והתליע מתוכו, מהו? מי אמרינן מגו דהוי פושע אצל גמלים הוי פושע נמי לענין התלעה, או דלמא לא אמרינן מגו?

ניסיון לענות: ת"ש: **כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - פטור**, ואתמר עלה, אמר רבי יצחק בר בר חנה: שהתליע מתוכו; היכי דמי?

כראוי לשוורים וכראוי לגמלים והתליע מתוכו	כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים דשכיחי גמלים והתליע מתוכו
פשיטא דפטור! מאי הוה ליה למעבד?	אמאי פטור? פושע הוא! וקתני פטור, אלמא לא אמרינן, מגו דהוי פושע לענין גמלים הוי פושע לענין התלעה.

דחייה: לעולם כראוי לגמלים וכראוי לשוורים, והתליע מתוכו, ודקא קשיא לך: כי התליע מאי הוה ליה למעבד? מהו דתימא איבעי ליה למיזל ומנקש עליה, קמ"ל.

עוד ניסיון לענות: ת"ש: **לא כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב**; היכי דמי?

לא כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים	כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים דשכיחי גמלים	כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים דלא שכיחי גמלים	דשכיחי גמלים והתליע מתוכו
צריכא למימר דחייב?	פושע הוא! (פשיטא)	אנוס הוא!	וקתני חייב, אלמא אמרינן מגו דהוי פושע לענין גמלים - הוי פושע לענין התלעה פושע הוא דאיבעי ליה אסוקי אדעתיה.

דחייה: אמרי: לא, לעולם כראוי לשוורים ולא כראוי לגמלים, ושכיחי גמלים, ואתו גמלים וארעוהו ואתו שוורים ונפלו ביה, ודקא קשיא לך: פשיטא פושע הוא! אידי דנסיב רישא כסהו כראוי, נסיב סיפא נמי לא כסהו.

עוד ניסיון לענות: ת"ש: **נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן סומא ומהלך בלילה - חייב, פקח ומהלך ביום - פטור**; ואמאי? נימא: מדהוי פושע לענין חרש הוי נמי פושע לענין פקח! אלא לאו שמע מיניה: לא אמרינן מגו, שמע מיניה.